

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/383/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212223197
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7212223197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Gizely Majerčákovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., zast. JUDr. Alžbetou Fuchsovou, konateľ - advokát, Žabotova 2/B, Bratislava, proti žalovanej: Y. T., F.U. U. V., W. I. X, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou R.. J. N.Č., pracovníčkou Okresného súdu Košice - okolie, o 150,71 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 28.5.2013, č.k. 25C/24/2013-51 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplata sumy 150 € s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo 125,85 Eur od 27.8.2011 do zaplata a nahradiť trovy konania, a to za súdny poplatok 16,50 € a trovy právneho zastúpenia 87,23 € s DPH.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 125,85 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 125,85 Eur od 27.8.2011, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu o zaplata 24,86 Eur zamietol. Uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 103,73 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania vzal za preukázané, že žalobcovi vznikla na základe obchodnoprávneho zmluvného vzťahu podľa ust. § 708 OZ voči žalovanej nárok na zaplata 125,85 € titulom neuhradenia povoleného prečerpania úveru a vzájomná skutočnosť, že žalovaná nesplnila svoj záväzok včas ku dňu 26.8.2011, dostala sa so splnením svojich záväzkov voči žalobcovi do omeškania odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy, t.j. od 27.8.2011.

Vzhľadom k tomu s poukazom na ust. § 369 Obchodného zákonníka a § 517 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. Pokiaľ žalobca v konaní uplatní aj nárok na ročný úrok z omeškania vo výške 24,86 €, žalobca podľa názoru súdu prvého stupňa nepreukázal opodstatnenosť uvedeného nároku, keďže nepreukázal výšku sankčného úroku v zmysle článku 19 Všeobecných obchodných podmienok.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Poukázal na ust. § 237 Obchodného zákonníka z ktorého vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na Všeobecné obchodné podmienky vypracované odborným alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Poukázal na článok I bod 3 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého tieto sú súčasťou zmluvy uzavretej medzi bankou a klientom a tvoria časť ich obsahu. Ďalej poukázal na článok I bod 7 VOP, z ktorého vyplýva, že za poskytovanie bankových produktov, resp. služieb a úkony s nimi súvisiace je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov banky v platnom znení. Sankčnými poplatkami sa rozumie zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. nesplnením ustanovení zmluvy, vrátane tých VOP zo strany klienta, resp. inej osoby. Banka je oprávnená meniť sadzovník.

Tiež poukázal na článok III bod 23 VOP a článok III bod 37 VOP. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa ust. 156 ods. 1 O.s.p. rozsudok vyhlásil verejne, pričom toto verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p..

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Ani v odvolacom konaní sa skutkový stav zistený súdom prvého stupňa žiadnym spôsobom nezmenil. Žalobca ani v odvolacom konaní nepreukázal opodstatnenosť nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 24,86 €, keďže zo zmluvy o úvere povinnosť žalovanej na zaplatenie zmluvnej pokuty nevyplýva, pričom žalobca v žalobe žiadnym spôsobom nezdôvodnil o čo opiera uplatnenie takéhoto nároku. Pokiaľ v bode III žaloby sa odvoláva na výpis z účtu z peňažného ústavu, ktorým žalobca deklaruje, že údaje, t.j. výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavujú aktuálny záväzok tohto dlžníka, teda žalovanej k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy, odvolací súd poukazuje na to, že ani z výpisov z účtu, ktoré sú v spise založené na č.l. 18 a 19, a to za obdobie od 30.7.2011 do 26.8.2011 a za obdobie od 1.7.2011 do 29.7.2011 nevyplýva povinnosť zaplatiť sankčný úrok - zmluvnú pokutu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca žiadnym spôsobom neargumentoval ohľadom dôvodnosti svojho nároku, a to ani v odvolacom konaní, nebolo možné takémuto návrhu na priznanie sumy z titulu sankčného poplatku, resp. zmluvnej pokuty vyhovieť, a preto správne súd prvého stupňa v tejto časti ako neopodstatnenú zamietol.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.